

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 798/2017
05.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адвоката Весне Лончаревић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 468/16 од 28.03.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 133/17 од 22.05.2017. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2017. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић, и утврђује да је на штету окривљеног АА повређен закон, одредба члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 170. став 1. Кривичног законика, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуде Основног суда у Сремској Митровици К 468/16 од 28.03.2017. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 133/17 од 22.05.2017. године, тако што се окривљени АА, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

Дана 22.11.2016. године око 17,00 сати у ..., на сеоском путу кроз атар звани "...", док је приватни тужилац пролазио са трактором, враћајући се са њиве заједно са ББ и ВВ, и видевши окривљеног да чува овце прокоментарисао: "Види овце прелазе преко башче", што је чуо окривљени, изашао на пут и напао приватног тужиоца, псујући му мајку и дете од шест месеци, а приватни тужилац му је узвратио псовке, при чему је окривљени био у урачунљивом стању, свестан забрањености свога дела и хтео његово извршење

-чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Приватни тужилац, ГГ, је на основу члана 265. став 3. ЗКП, дужан да накнади трошкове поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 468/16 од 28.03.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужан платити суду у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико у остављеном року исту не плати, одређено је да ће суд наведену казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан затвора, с тим што затвор не може трајати дуже од шест месеци. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, те да приватном тужиоцу на име заступања од стране пуномоћника адвоката Момира Ђуричића, плати износ од 52.500,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 133/17 од 22.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић, а пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 468/16 од 28.03.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Весна Лончаревић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић, указује да је правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 170. став 1. Кривичног законика.

Наиме, одредбом члана 14. став 1. КЗ, прописано је да је кривично дело оно које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено.

Одредбом члана 170. КЗ прописано је да ко увреди другог казниће се новчаном казном од 20 до 100 дневних износа или новчаном казном од 40.000,00 до 200.000,00 динара.

Одредбом члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће у пресуди у којој се оптужени оглашава кривим (осуђујућој пресуди) суд изрећи за које дело се оглашава

кривим, уз назначење чињеница и околности које чине обележја кривичног дела, као и оних од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона.

Из списка предмета произилази, да у изреци побијане првостепене пресуде Основног суда у Сремској Митровици, нису наведена битна обележја кривичног дела везана за појам радње извршења, у смислу члана 170. став 1. Кривичног законика. Наиме, у изреци првостепене пресуде наводе се псовке које је окривљени упутио приватном тужиоцу, уз тврдњу да га је тиме „напао“, а не увредио.

Полазећи од наведеног, а како изрека првостепене пресуде Основног суда у Сремској Митровици не садржи сва законом прописана битна обележја кривичног дела, то је у конкретном случају, учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 170. став 1. КЗ.

У вези наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаним правноснажним пресудама суд учинио повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног АА, када је истог огласио кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, а да при том у изреци побијане првостепене пресуде, која је у свему потврђена другостепеном пресудом, нису наведена битна обележја кривичног дела везана за појам радње извршења кривичног дела, у смислу члана 170. став 1. КЗ.

Стога је овај суд преиначио побијане пресуде и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, окривљеног АА, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Како је окривљени АА, ослобођен од оптужбе, то је Врховни касациони суд, на основу члана 265. став 3. ЗКП, одлучио да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове поступка.

Из изнетих разлога, на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.